

PODCINAĆ (10) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf podcinać (1). ◇ *praes 1 sg* podcinam (5). ◇ *3 sg* podciną (2). ◇ *3 pl* podcinają (1). ◇ *praet 3 sg f* podcinała (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Ścinać, nacinąć u dołu; succidere Vulg, Mącz, Cn; subsecare, supputare Mącz, Cn (9) : Supputo, Podcinam/ podrzezuję z łpodku Mącz 333c, 30a, 377d.*

podcinać co (3): Leop Zach 11/9; Subluco, Podcinam albo Obćinam gąłęzie które sie pułzczayą od łpodku drzew. Mącz 198c; PowodPr 63.

Szereg: »podcinać abo obrażać« (1): Bog w zakonie łwym zókázował/ nietylko ludziom ábo bydłu nád mierną potrzebę łzkodzić/ ále też ani drzewá domowego rodzáyneho podćinąć ábo obrażać. PowodPr 63.

Przen (2) :

Zwrot: »korzeń [czego a. czemu] podcinać« = subsecare radicem Cn (2): Heretycka náuká cnoty łufzy y korzeń ich podćina. SkarKazSej 686a marg, 686a.

a. *Przecinać ścięgna pod kolanami (1) :*

Zwrot: »podcinać żyły« = subnervare Mącz, Cn; incidere a. succidere nervos, suppernare Cn (1): Subnervo, Podcinam żyły/ Chromię kogo. Mącz 246a.

2. *Kaleczyć u dołu; przen [kogo czym] (1) : Iáko ie okrutna śmierć kofą podćinálá RejWiz 109v.*

Synonimy: 1. podrębować, podrzazować, podrzynać, podsiekać, podsiekować.

Formacje współrdzenne cf CIAĆ.

Cf PODCINANIE